

прочеи
Ванкаши В. В. Добров

НА ПОРУЧИКЪ ПЕТРЪ ПОПЪ НАЧЕВЪ,

Родомъ въ г. Сливенъ, и починалъ на 29-й юний 1895 г., при политѣ на Голакъ планина, въ Македония; той бѣше войвода на една въстаническа чета, отъ 158 души въстаници.

Тръгнжль да дири смъртъта юнашка,
Тамъ в' редоветѣ славни в' борбата;
Съсь сила храбра, съсь сила мъжна,
Нръвь да пролива за свободата.

Подъ знаме свѣтло, знаме червено
Крачеше бързо къмъ планината;
Съ лице сѣино, с' лице засмѣно
Да умрѣ иска за свободата.

Да умрѣ иска и тѣй направи;
Животъ и младостъ, той веч' забрави,
Удъръ го тършиж върху земята;
Не го удържжтъ вече краката. . .

Сърдце игриво; гърди вълнува;
Крака треперьтъ, снага истива;
Тѣло с' душа се, жално прощава,
Всичко наоколъ в' трауръ остава;

Смъртъта сърдита, яростна, бѣсна,
За да угоди на свободата,
Съ сила мъжна, сила чудесна,
Сграбчи бореца, взѣ му душата!

Зора се сипнж птици запѣхж,
Храбрива борець въ кърви плува;
Уста звѣдливи веч' занемѣхж,
Сърдце игриво, веч. не лудува!

Загинж този поклонникъ вѣренъ
На свободата за роба черенъ;
И той намѣри гроба в' борбата;
И той е жертва за свободата.

Тамъ, надъ юнака, гарвани грачжтъ
Вълкъ и лисица при него тичжтъ;
Бѣло му мѣсо съ жѣби гризжтъ,
А пѣкъ съ нокти, по земи влачжтъ.

Нъ спрѣте сълзи!

Земя и небо за него плачжтъ,
Птици небесни химни му пѣжтъ,